

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2017/1,

3. jaanuar 2017,

**veesõidukite identifitseerimine korra kohta Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/53/EL
(mis käsitleb väikelaevu ja jette) raames**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2013. aasta direktiivi 2013/53/EL, mis käsitleb väikelaevu ja jette ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 94/25/EÜ, (⁽¹⁾ eriti selle artikli 49 lõike 1 punkti c,

ning arvestades järgmist:

- (1) Selleks et tagada direktiivi 2013/53/EL kohaselt veesõidukite identifitseerimiseks nõutava kodeerimise süsteemi parem rakendamine, hõlbustada liikmesriikide vahelist koostööd ja suurendada läbipaistvust, on vaja sätestada tootja unikaalse koodi andmise ja haldamise menetluse miinimumnõuded.
- (2) On asjakohane ette näha, et iga liikmesriik vastutab tootja unikaalse koodi andmiseks sellise riikliku asutuse või organi määramise eest, millest saab tootjate koodide andmise ja haldamise kontaktpunkt.
- (3) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas direktiivi 2013/53/EL artikli 50 lõike 1 alusel moodustatud väikelaevade direktiivi komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

1. PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

Käesoleva määrusega kehtestatakse eeskirjad veesõidukite identifitseerimiseks, eelkõige tootjate koodide andmise ja haldamise eeskirjad.

(¹) ELT L 354, 28.12.2013, lk 90.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „riiklik organ“ – organ, mille määrab iga liikmesriigi riiklik asutus tootja unikaalse koodi andmiseks;
- b) „riik, kus tootja on asutatud“ – juriidilise isiku puhul riik, kus on tootja registreeritud asukoht, või füüsilise isiku puhul alaline aadress;
- c) „riiklik register“ – iga liikmesriigi register, millesse on kantud tema territooriumil asutatud tootjatele antud tootja unikaalne kood;
- d) „kolmanda riigi register“ – komisjoni koostööplatvormi register, millesse on kantud tootja unikaalsed koodid kolmandates riikides asutatud tootjate jaoks;
- e) „liikmesriikide register“ – komisjoni koostööplatvormile koondatud riiklikud liikmesriikide registrid;
- f) „teavitatud asutuste register“ – komisjoni koostööplatvormi register, millesse on kantud ehitusjärgse hindamise identifitseerimiskood.

2. PEATÜKK

VEESÕIDUKI IDENTIFITSEERIMISNUMBRI KOOSTAMINE

Artikkel 3

Veesõiduki identifitseerimisnumber

1. Veesõiduki identifitseerimisnumbri (*watercraft identification number*, WIN) koosneb järgmistest osadest järgmises järjestuses:
 - a) tootja riigikood, mis näitab, kus tootja on asutatud;
 - b) liikmesriigi riikliku asutuse antud unikaalne tootja kood; ent sama märgikombinatsiooni, mis moodustab ühe liikmesriigi riikliku asutuse või riikliku organi antud tootja unikaalse koodi, võivad kasutada ka teise liikmesriigi riiklik asutus või riiklik organ, kusjuures eristavaks elemendiks on tootja riigikood;
 - c) kordumatu seerianumber, mille tootja on määranud veesõiduki identifitseerimiseks ja mida kasutab ainult kõnealune tootja; kuid sama märgikombinatsiooni võib kasutada ka teine tootja, kusjuures eraldavaks elemendiks on tootja unikaalse koodi ja tootja riigikoodi kombinatsioon;
 - d) tootmise kuu ja aasta;
 - e) mudeliaasta, mis vastab aastale, mil konkreetne veesõiduk kavatsetakse turule lasta.
2. WIN-i struktuur peab vastama direktiivi 2013/53/EL I lisa punkti 2.1 teisele lõigule.

3. PEATÜKK

TOOTJA UNIKAALSE KOODI ANDMINE JA HALDAMINE*Artikkel 4***Tootja unikaalse koodi andmine ja haldamine**

1. Tootja unikaalse koodi annab liikmesriigi riiklik asutus või riiklik organ tootja või tema volitatud esindaja taotluse alusel artikli 6 või artikli 7 kohaselt.
2. Liikmesriigi riiklik asutus või riiklik organ moodustab ja annab tootja unikaalse koodi ainult üks kord. Igal tootjal on ainult üks unikaalne kood kogu liidu turul kasutamiseks.

*Artikkel 5***Riiklik asutus tootja unikaalse koodi andmiseks**

1. Iga liikmesriik määrab riikliku asutuse või riikliku organi, kes vastutab tootja unikaalse koodi andmise eest.
2. Iga liikmesriik teatab komisjonile riikliku asutuse või riikliku organi, kes on volitatud andma tootja unikaalset koodi.

*Artikkel 6***Liidu liikmesriigis asutatud tootjale tootja unikaalse koodi andmise menetlus**

1. Enne veesõiduki laskmist liidu turule esitab tootja liikmesriigis, kus ta on asutatud, riiklikule asutusele või riiklikule organile tootja unikaalse koodi saamise taotluse keeles, mida probleemideta mõistetakse asutuses, millele taotlus esitatakse, nagu see asutus on kindlaks määranud.
2. Lõikes 1 osutatud taotlusele lisatakse dokumendi koopia, mis tõendab, et tootja on asutatud tema liikmesriigis, ja mis on koostatud keeles, mida probleemideta mõistetakse asutuses, millele taotlus esitatakse, nagu see asutus on kindlaks määranud.
3. Riiklik asutus või riiklik organ annab pärast taotluse kontrollimist tootja unikaalse koodi kooskõlas artikliga 4.
4. Iga liikmesriik tagab, et tema unikaalne tootja kood on registreeritud tema riiklikus registris. Need andmed tehakse liikmesriikide registris kättesaadavaks kõikidele liikmesriikidele.

*Artikkel 7***Kolmandas riigis asutatud tootjale tootja unikaalse koodi andmise menetlus**

1. Enne veesõiduki laskmist liidu turule esitab kolmandas riigis asutatud tootja või tema volitatud esindaja riiklikule asutusele või riiklikule organile liikmesriigis, mille territooriumil tootja kavatseb veesõiduki turule lasta, tootja unikaalse koodi saamise taotluse keeles, mida probleemideta mõistetakse asutuses, millele taotlus esitatakse, nagu see asutus on kindlaks määranud. Taotlus esitatakse ainult ühes liikmesriigis.

2. Lõikes 1 osutatud taotlusele lisatakse dokumendi koopia, mis tõendab, et tootja on asutatud kõnealuses riigis, ja mis on koostatud keeles, mida probleemideta mõistetakse asutuses, millele taotlus esitatakse, nagu see asutus on kindlaks määranud.
3. Pärast tootjalt taotluse saamist kontrollib liikmesriigi riiklik asutus või riiklik organ kolmandate riikide registrist koodide kombinatsiooni kättesaadavust, tagamaks, et tootja esitab mis tahes liikmesriigile taotluse esimest korda.
4. Pärast lõikes 3 osutatud kontrollimist kannab liikmesriigi riiklik asutus või riiklik organ tootja nime ja aadressi kolmandate riikide registrisse, millega osutatakse, et liikmesriik alustab tootja unikaalse koodi andmise menetlust.
5. Riiklik asutus või riiklik organ annab pärast taotluse kontrollimist tootjale tootja unikaalse koodi kooskõlas artikliga 4. Ainult ühe liikmesriigi riiklik asutus annab kolmandas riigis asutatud tootjale ainult ühe tootja unikaalse koodi.
6. Tootja unikaalse koodi andmisel kolmandas riigis asutatud tootjale registreerib riiklik asutus või riiklik organ selle kolmandate riikide registris.

Artikkel 8

Ehitusjärgse hindamise menetlus

1. Direktiivi 2013/53/EL artiklites 19 ja 23 osutatud ehitusjärgse hindamise puhul, kui teavitatud asutus peab kinnitama omal vastutusel veesõiduki identifitseerimisnumbri, sisaldab ehitusjärgse hindamise identifitseerimiskood unikaalset tootja koodi, mille annab riiklik asutus liikmesriigis, kus teavitatud asutus on asutatud.
2. Kui antakse ehitusjärgse hindamise identifitseerimiskood, registreerivad teavitatud asutused selle teavitatud asutuste registris.

Artikkel 9

Tasud

Liikmesriigid võivad ette näha eeskirjad tasude kohta, mida kohaldatakse tootja unikaalse koodi andmise suhtes.

4. PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 10

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 3. jaanuar 2017

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER
